

EURÓPAI PARLAMENT

2004



2009

Plenárisülés-dokumentum

6.5.2009

B6-0273/2009 }
B6-0281/2009 }
B6-0283/2009 } RC1

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyekről szóló vita napirendre tűzésére vonatkozó kéréssel

az eljárási szabályzat 115. cikkének (5) bekezdése alapján, előterjesztette:

- Fernando Fernández Martín, Carlos José Iturgaiz Angulo, Pilar Ayuso, Sérgio Marques, Eija-Riitta Korhola, Tunne Kelam, Laima Liucija Andriekienė, Bernd Posselt és Charles Tannock, a PPE-DE képviselőcsoportja nevében
- Renate Weber, Josu Ortuondo Larrea, Marios Matsakis és Toomas Savi, az ALDE képviselőcsoport nevében
- Cristiana Muscardini, Inese Vaidere és Hanna Foltyn-Kubicka, az UEN képviselőcsoport nevében

a következő képviselőcsoportok állásfoglalásra irányuló indítványai helyébe lép:

- PPE-DE (B6-0273/2009)
- ALDE (B6-0281/2009)
- UEN (B6-0283/2009)

Manuel Rosales venezuelai ügyéről

Az Európai Parlament állásfoglalása Manuel Rosales venezuelai ügyéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a venezuelai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira és különösen az RCTV-ről szóló, 2007. május 24-i állásfoglalására, valamint a politikai eltiltásokról szóló, 2008. október 23-i állásfoglalására;
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Venezuelában igen feszült a politikai helyzet, amely az utóbbi időben aggasztó mértékű tekintélyelvű túlkapásokban érhető nyomon, amelyek az ellenzék, a demokratikusan megválasztott polgármesterek és kormányzók, a diákmozgalmak és az újságírók politikai és büntetőjogi üldöztetésében, fenyegetésében, megfélemlítésében és rágalalmazásában nyilvánulnak meg, és a demokrácia szabályainak megváltoztatása, a különböző államhatalmak függetlenségének teljes hiánya és a Venezuelai Bolívari Köztársaság alkotmánya és törvényei iránti szinte alig létező tisztelet folytán lehetségesek;
- B. mivel Manuel Rosalest, az ellenzék vezetőjét, az egykori elnökjelöltet, Zulia tartomány volt kormányzóját és Maracaibo város jelenlegi, demokratikusan megválasztott polgármesterét Chavez elnök több alkalommal nyilvánosan börtönbüntetéssel fenyegette, és ennek nyomán végül bírósági eljárást indítottak ellene egy 2004-es feljelentés alapján, amely szerint zuliai kormányzósága idején hiányos adóbevallást nyújtott be, és az eljárás magán viselte a politikai üldöztetés minden ismertetőjegyét, azaz nem biztosított sem megfelelő eljárást, sem megfelelő jogi garanciákat, és amelyben előre meghatározott, egyértelműen politikai ítélet született;
- C. mivel Manuel Rosales a szomszédos Peruban kért politikai menedéket az elszenvedett politikai üldöztetés elől, és a perui hatóságok – tekintettel az ügy politikai és humanitárius vonatkozásaira – biztosították is számára a menedéket, amire válaszul Venezuela haladéktalanul visszahívta perui nagykövétét;
- D. mivel a vádak mögött kétség kívül az ellenzéki vezető ellen felhozott politikai indokok húzódnak meg, és mivel a végrehajtó hatalom javarészt ellenőrzése alatt tartja az igazságszolgáltatást; mivel a kormány olyan új intézkedések megtételére törekszik, amelyek nagymértékben csökkentik az igazságszolgáltatás függetlenségét és szinte lehetetlenné teszik tisztességes eljárások lefolytatását Venezuelában;
- D. mivel Raúl Isaías Baduelt, nyugalmazott tábornokot, aki a közelmúltban még Chavez elnök védelmi minisztere volt, majd ellenzék oldalára állt, április 2-án a katonai hírszerzés fegyveres ügynökei letartóztatták; mivel immár az ellenzék tagjaként azzal vádolják, hogy védelmi miniszteri megbízatása alatt feltételezhetően lopott a fegyveres erőktől;
- E. mivel a 2008. november 23-án demokratikusan megválasztott Antonio Ledezma, ellenzéki vezető és Caracas főpolgármestere, nem kezdte meg munkáját, mivel a kormánypalotában lévő főpolgármesterei hivatal helyiségeit bolívari csoportok törvényellenesen elfoglalták, és ez idáig a belügyminisztérium hatóságai semmit sem tettek eltávolításuk érdekében; mivel Chávez elnök a közelmúltban a fővárosra vonatkozó törvényt fogadtatott el, amely közvetlenül érinti a főpolgármester hatáskörét, mivel lehetővé teszi, hogy a köztársaság elnöke a caracasi kormányzat élére szabadon kinevezhessen egy magas rangú tisztviselőt,

akinek a caracasi főpolgármester is alárendeltje lesz, ezáltal gyakorlatilag elveszítve a közpénzekkel való gazdálkodás, a fejlesztési tervek kidolgozása és végrehajtása, valamint a főváros decentralizált intézményeinek irányítása terén meglévő összes hatáskörét;

- F. mivel Caracas főpolgármestere – azon túl, hogy gyakorlatilag minden hatalmától megfosztották – közvetlenül a köztársaság elnöke által szított, erőszakos üldözési, fenyegetési, megfélemlítési és rágalmazási hadjárat áldozatává vált;
- G. mivel márciusban a köztársasági elnök parancsára több, elsősorban az ellenzék vezetése alatt álló régiókban található kikötőt és repülőteret megszálltak a katonák egy olyan törvény következményeképpen, amely ezen infrastruktúrák irányítását a venezuelai kormány kezébe adja; mivel ezen intézkedés célja a politikai ellenfelek pénzügyi korlátozása és gazdasági ellehetetlenítése; mivel a Venezuelai Bolívari Köztársaság alkotmánya 164. cikkének (10) bekezdése értelmében a kikötők, a repülőterek, az utak és az autópályák igazgatása a központi vezetéssel együttműködésben a tartományi kormányok kizárólagos hatáskörébe tartozik, és semmiképpen sem a központi kormányzat kizárólagos feladata;
- H. mivel Marjori Calderón bíró, a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt (PSUV) egy magas rangú tisztviselőjének neje, által a közelmúltban hozott, eddig egyedülálló politikai ítélet következtében Ivan Simonovis, Lázaro Forero és Henry Vivas rendőrfőkapitányokat, valamint a fővárosi rendőrség főfelügyelőségének nyolc tisztviselőt hitelt érdemlő bizonyítékok nélkül harmincéves börtönbüntetésre ítélték, amely a venezuelai büntetőtörvénykönyv szerint adható legsúlyosabb büntetés; mivel ezeket a személyeket öt éven keresztül olyan cellákban tartották előzetes letartóztatásban, amelyekben nem volt természetes fény; mivel ez a szabálytalanságoktól hemzsegő, a vádlottak igazságszolgáltatással kapcsolatos legalapvetőbb jogait is semmibe vevő eljárás a leghosszabb Venezuela történetében; mivel a 2002. április 11-én elkövetett 19 bűncselekmény – amelyek közül hárommal most terhelő bizonyítékok hiányában is az elítélteket vádolják – többsége máig büntetlenül maradt annak ellenére, hogy számos tanúvallomás, tévéfelvétel és írásos bizonyíték áll rendelkezésre, amelyek alapján megállapítható lenne a jól azonosítható bolívari fegyveresek felelőssége;
- I. mivel a köztársasági elnök számos külföldi képviselő tekintetében többször is becsmérlő és sértő nyilatkozatot tett, és mivel amikor saját országában bírálták, haladéktalanul elrendelte az öt bíráló külföldiek kiutasítását, beleértve az Európai Parlament egyik képviselőjének erőszakos kiutasítását is;
- J. mivel Chávez elnök februárban újabb népszavazást erőszakolt ki az elnök és a választott képviselők határozatlan időre szóló újraválasztására, annak ellenére, hogy 2007 decemberében elvesztette a többek között ugyanebben az ügyben tartott, az alkotmányos reformról szóló népszavazást, és ezzel megsértette a venezuelai alkotmányt, amely megtiltja, hogy ugyanabban a jogalkotási ciklusban ugyanazt a reformtervezetet többször benyújtsák,
- K. mivel a venezuelai hatóságok nem tartották kívánatosnak annak a hivatalos európai parlamenti delegációnak a jelenlétét, amely tervbe vette, hogy ez év márciusának első hetében látogatást tesz az országba azután, hogy ezek a venezuelai hatóságok a látogatást számos alkalommal indokolatlanul elhalasztották,
- 1. komoly aggodalmának ad hangot a venezuelai demokrácia helyzetének és minőségének romlása miatt, melyet a köztársaság elnökének hatalmi koncentrációja és a növekvő

önkényuralom következtében az összeomlás komoly veszélye fenyeget;

2. szolidaritását fejezi ki mindazokkal, akik politikai üldözés áldozatai Venezuelában, melyet manapság Manuel Rosales személye jelképez; üdvözli a perui kormány azon döntését, hogy politikai menedékjogot biztosít Manuel Rosales számára; határozottan elutasítja a fenyegetést, az erőszakot, a hatalommal való visszaélést, a becsületsértést, valamint az igazságszolgáltatásnak politikai fegyverként való, az ellenzék megfélemlítése és eltávolítása céljából történő használatát;
3. emlékeztet arra, hogy ahogyan azt az Amerikai Államok Szervezetének amerikai közti demokratikus chartája elrendeli, egy demokráciában az eredendő törvényesség mellett, amelyet a választások során szereznek és szilárdítanak meg, léteznie kell a hatalom törvényes gyakorlásának is, amelyet a teljes mértékben demokratikus működés biztosítása érdekében az adott szabályok, a hatályos alkotmány és törvények, valamint a jogállamiság mindenkori tiszteletben tartása alapoz meg, továbbá arra, hogy a békés és demokratikus politikai ellenzék tiszteletben tartása is a demokrácia része kell, hogy legyen, főképpen akkor, ha azt népi felhatalmazással választották meg;
4. felhívja az ország hatóságait, elsősorban a köztársaság elnökét, hogy politikai tevékenységét a párbeszéd, a jogállamiság és az alkotmányos rend tiszteletben tartása jegyében folytassa, és tolerálja a politikai ellenzékét oly módon, hogy a közéletben teret és megfelelő képviseletet biztosít a venezuelai társadalom által választott és óhajtott különböző politikai alternatívák számára;
5. továbbá sürgeti a venezuelai kormányt, hogy tegyen eleget a Venezuela által is aláírt és ratifikált nemzetközi egyezmények, többek között az emberi jogokról szóló amerikai egyezmény előírásainak, különös tekintettel az említett egyezmény 23. cikkének (1) bekezdésében, valamint a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának 2. és 25. cikkeiben található, a politikai jogokra vonatkozó rendelkezésekre;
6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az Amerikai Államok Szervezete főtitkárának, az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, a Mercosur Parlamentnek és a Venezuelai Bolívari Köztársaság kormányának és nemzetgyűlésének.